DEN Danske Stjerne

NR. 1 JANUAR 1957 106. ÅRG.

Kolding grens kirkebygning
Indviet 11. november 1956

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1

JANUAR 1957

106. årg.

Indhold:

Fra missionens præsidentskab 3
Julebudskab fra det første præsidentskab - 1956 4
Vigtig meddelelse angående vielser 7
Ophøjelse gennem lydighed . 8
Den højre hånd 11
Praktisk skandinavisme - i Salt Lake City 13
Stor begivenhed i den danske mission 15
Grenskonferencerne 21
Referater fra distriktskonferencerne 21
Kvindelig hjælpeforening ... 24

★

Forsidebilledet:

Kolding grens kirkebygning.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab.

Fornylig stod der i »Vendsyssel Tidende«, at nogen var blevet lokket til at rejse til Amerika af Mormonkirken.

Det synes at være en almindelig opfattelse, men det er mange år siden, at Kirken har opfordret medlemmerne til at rejse til Amerika.

Tværtimod har Kirkens ledere i de sidste år gang på gang, når de har været her i Europa på besøg, opmuntret medlemmerne til at blive i deres eget land. Ældste Spencer W. Kimball sagde ved Generalkonferencen i efteråret 1955, at Kirkens ledere ved hundreder af møder har sagt, at de gerne ville have, at medlemmerne skulle blive i Europa og komme til Templet og opbygge Kirken her, og han sagde, at Gud ville velsigne dem derfor.

Det bliver nok bedst at bruge hans egne ord:

»Nitten hundrede femoghalvtres er et vigtigt år. Hvis Europas presse vidste, hvad der virkelig skete i 1955, ville hver avis have haft store overskrifter og helsides-artikler, forsideartikler om årets begivenheder. Men vi ved, at da Faderen og Sønnen viste sig i 1820, var der ingen overskrifter, og måske forkyndte ingen aviser det melkisedekske præstedømmes komme til verden i 1829 eller organisationen af Kirken i 1830 eller indvielsen af templet i Kirtland i 1836. I 1955 kom præstedøms-kvorums til alle Kirkens missioner, derunder de europæiske missioner. Templet kom til Europa, og Kirken kom til Europa, som den aldrig var kommet før. *Og nu, som vi har sagt til de hellige i Europa ved hundreder af møder på mange forskellige steder, hvis de hellige i Europa vil blive i deres lande og vil opbygge Kirken og Riget i Europa og opdrage og beholde deres børn og bringe dem til de hellige templer i Europa for at blive viet, kan Riget vokse og gå fremad, og Gud vil velsigne dem, det ved jeg.* Jeg bærer mit vidnesbyrd til Dem, ligesom jeg udtrykker min taknemmelighed efter at være vendt hjem.«

Lige før jeg rejste fra Amerika talte jeg personligt om dette emne med Præsident Stephen L. Richards, 1. rådgiver til Præsident McKay, og han sagde: »Vi vil gerne have, at de hellige vil blive i deres eget land. Der var engang, hvor det var nødvendigt for medlemmerne at komme til Amerika for at udføre deres tempelarbejde. Det er ikke længere nødvendigt. Vi har nu bygget et tempel i Europa, hvor de kan få deres begavelse.«

Jeg håber, at dette vil vise, hvad Kirkens ledere i dag har at sige om denne sag.

Holger P. Petersen, Missionspræsident.

Julebudskab
fra Det Første Præsidentskab — 1956

Salt Lake City, Utah, december 1956.

Til alle vore medlemmer og medarbejdere i Herrens gengivne Kirke, til venner af vort folk i alle lande, og til alle mennesker, til hvem dette budskab måtte komme, sender vi i denne juletid vor hilsen og vor velsignelse. Sammen med hele Kirken glæder vi os over fremgangen i den ædle sag, som vi har den ære at være tilknyttet, og som vi elsker af hele vort hjerte. Beviserne på den sande hengivelse for Herrens værk er mangfoldige og dybt betagende.

Missionærarbejdet, som omfatter så mange personlige ofre, både økonomisk og på anden måde, fortsætter med forøget styrke og effektivitet. Det samlede antal missionærer er det største i vor historie, og omkostningerne ved at opretholde dem de største, hvad der medforer utallige personlige selvfornægtelser og ofre fra familiernes side og de mest ædelmodige tilskud fra præstedøms-kvorums og andre venner, som yder hjælp. Omvendelserne til Kirken, der er et resultat af missionærarbejdet, vil efter al sandsynlighed, når årets rapporter er indsendt, vise sig at være det største antal, der nogensinde er nået. I mange lande stifter missionærerne nye venskaber, skaffer nye medlemmer og nye forbindelser, hvad der bringer en stabilitet til Kirken i missionsmarken, der giver store løfter for fremtiden.

Stave, wards og grene vedbliver at foroges og giver stadig flere lejligheder til at tjene folket. Heldigvis er lokaleforholdene et af de største problemer. Vi siger heldigvis, fordi få ting bidrager til at gøre Rigets vækst mere tydelig og klar end behovet for nye bygninger. Heldigvis har Kirkens medlemmer også den tro, den hengivenhed og den kærlighed til Gud og deres medmennesker, at de imødekommer dette behov. I alle dele af Kirken, i både stave og missioner, går byggeprogrammet fremad i et omfang, der er uden sidestykke, og vinder medlemmernes taknemmelighed og forogede hengivenhed, og skaber respekt og agtelse allevegne hos dem, der ser det.

Flere templer er ved at blive bygget, og de vil, sammen med det nylig indviede tempel i Los Angeles, skabe flere muligheder for ophojede velsignelser til folket og deres afdøde slægt.

Mange andre håndgribelige beviser på Kirkens vækst kan nævnes for at retfærdiggore vor taknemmelighed og glæde nu, da endnu et år er ved at rinde ud, men vi ville føle, at vort budskab ville miste sin vægt, hvis de materielle ting blev fremhævet for meget. Det altoverskyggende i det gengivne evangelium er, sagt med eet ord, at alt hvad mennesket får kundskab om, har et åndeligt grundlag. Jorden blev skabt åndeligt før sin verdslige skabelse. Mennesket selv er Guds åndelige barn, hvis bestemmelse er at vende tilbage til Herrens nærværelse, hvorfra vi kom. Familie, helbred, ejendom, ledelse, bro-

derskab, alle disse ting er, i evangeliets fortolkning, begreber, der er baseret på evige åndelige principper. Hvis et menneske virkelig vil glæde sig over livets velsignelser, så lad ham i taknemmelighed være klar over og anerkende Ophavsmanden til alle velsignelserne, Giveren af al god og fuldkommen gave.

Det er således erkendelsen af Herrens Ånds vækst og udvikling i vort folks liv og sjæl, der giver sig så mangefold tilkende i deres tro og gerninger, der giver os grund til at glædes med dem i denne højtidsstund, når vi sammen med den øvrige kristne verden fejrer Kristi fødsel, ham vi elsker, ærer og tjener.

Hvilken dejlig tid ville julen være, hvis hele verden kunne søge trøst og håb i omstændigheder, der kan sammenlignes med dem, vi har omtalt som fremherskende inden for Kirken. Ulykkeligvis må vi alle lægge mærke til den elendige forfatning, som mange folk i verden lider under — berøvet deres personlige frihed, deres frihed til at dyrke Gud og deres frihed til at stemme efter deres overbevisning, og den sult, den hungersnød, det fangenskab og de usigelige grusomheder, som familier, samfund og hele nationer må lide under, og med en konstant udsigt til krig hængende som en mørk sky over jorden, forhindrende nationerne i at glæde sig over det solskin og den varme, som Herrens Helligånd så gerne ville udgyde over dem. Hvor er det synd for de store folkeslag i verden, allesammen Faderens børn, at de er berøvet de velsignelser, som Faderen i sin kærlighed og barmhjertighed ønsker at skænke dem. Vi mener, at der ikke kunne komme nogen større og mere kostelig julegave til verden end denne overbevisning — at Faderen ønsker at velsigne alle sine børn, og at alle kunne få hans velsignelser, hvis de ønskede dem tilstrækkeligt højt til at holde hans befalinger.

Vi erkender, at mange af de undertrykte og nødlidende folk i verden ville anse denne enkle kendsgerning for en sølle erstatning for brød og frihed. Det er, fordi mange af dem ikke kan eller ikke vil forstå. Hvis de virkelig forstod, ville de vide, at erhvervelsen af brød og frihed, baseret på et hvilket som helst andet princip end overensstemmelsen med Herrens love, i bedste fald kun ville være midlertidig, og i sidste instans bringe skuffelse.

Det er altså således, at vi, når vi sender vore julehilsener, ud fra den kærlighed, vi nærer til vore medmennesker og ud fra dyb interesse for deres velfærd, føler os tilskyndet til at give et råd. Det råd, vi giver, er ikke noget, vi selv finder på. Dets kilde findes i Herrens åbenbaringer. Vi formaner Kirkens medlemmer til at forblive trofaste i deres tro og deres vidnesbyrd om sandheden, til at yde trofast tjeneste i Kirken, til at søge kundskab og til at være mådeholdne og hensynsfulde, når de dømmer, til ikke at blive ført på afveje i tanker eller opførsel af filosofier, som ikke har deres grundvold og støtte i den åbenbarede sandhed, at være fattede og rolige, når de bliver grebet af frygt, ængstelse og bekymring, som forholdene i verden

skaber, og være klare over, at den, der har sandheden om livet og dets betydning, og som har indvilliget i Herrens befalinger, er berettiget til de velsignelser, som tro, tillid og forsikringen om de evige værdier giver. Det er ikke meningen, at dette råd skal få os til at se med velbehag på de forhold, der bringer sorg og ulykke over andre, og som kan varsle sorg for os selv og vor familie, men erkendelsen af vor kundskab om sandheden og et retskaffent liv vil støtte, trøste og holde os oppe under en hvilken som helst nødssituation, som det kan blive vor lod at måtte gå igennem. Vor forståelse af, at Herrens hensigter må fuldføres, og vor underkastelse af hans vilje, vil gøre os i stand til at holde ud, hvor en svagere tro og en ufuldkommen kundskab vil svigte.

Den sikkerhed og trøst, som vi er så taknemmelige for i strenge tider, udtrykkes i en af Davids Salmer:

»...... hvo kan stå på hans hellige sted?

Den med skyldfri hænder og hjertet rent, som ikke sætter sin hu til løgn og ikke sværger falsk;

han får velsignelse fra Herren, retfærdighed fra sin frelses Gud.« (Salm. 24:3—5).

Ethvert menneskes sted foran Gud er helligt. Enhver har en ærefuld og betroet stilling i den guddommelige familie. Til at understøtte denne stilling er hverken rigdom eller social indflydelse, heller ikke hudfarve eller fædreland, det væsentlige, men »intelligens eller sandhedens lys« er det væsentlige, ligesom »rene hænder og et rent hjerte«, som af Salmisten forudsættes at omfatte hele det område af dyd, som menneskeheden på guddommelig måde er udrustet med. »Rene hænder« er symbolet på dødelig renhed, selvbeherskelse og frihed for besmittelse og fra de synder og den ondskab, som berøver legemet dets hellighed som åndens guddommeligt ordinerede tabernakel. »Et rent hjerte« betegner et sind og en sjæl uden hykleri, indviet til kærlighed til og tjeneste for Herren.

Det er dem, der skal »holde ud«, når andre svigter. Det er dem, der skal nyde Guds gunst. Måtte nationerne og deres ledere komme til at forstå og blive ledet af disse retfærdige og gavnlige principper, der er guddommeligt givet, og altid styrer vort liv. Lige meget, hvilken religion mennesker og nationer bekender sig til, vil de aldrig nyde den evige Faders gunst uden »rene hænder og et rent hjerte«.

Vi bærer højtideligt vidnesbyrd om, at Kristus er jordens Herre, at hans evangeliums frelsende principper er lige så væsentlige for menneskehedens lykke og fred her i det dødelige liv som for frelsen i det liv, der kommer. Med ydmyghed og uden indbildskhed, men med dybe broderlige følelser, peger vi på den vej, som vore egne og alle andre mennesker må betræde for at omvende sig, at vende sig bort fra enhver krænkelse eller fejl, som kan berøve os »rene hænder og et rent hjerte«. Herren har i sin nåde åbnet vejen for denne omskabelse i livet. Med tilstrækkelig vilje til at gøre det kan det gøres, og

udsigterne til den fred, som alle mennesker med en god vilje bestandig og inderligt beder om, vil i høj grad forøges.

Det er en stor opmuntring for os at se den ædelmodige gavmildhed, som gode mennesker i mange lande udviser for at lindre lidelserne og sorgen hos de ulykkelige. Vi fortolker dette som Herrens Ånds indflydelse, der virker på folks hjerter og sind overalt i verden. Mange ville være uvillige til at anerkende denne hellige indflydelse og give den æren for deres velgerninger, men den er der ikke desto mindre, for der er sagt til os, at Herrens Ånd kappes med mennesker for at hæve dem til deres bedre jeg.

Herren give, at hans Helligånd til overmål må røre hjerterne både hos dem, der giver, og hos dem, der modtager. Vi beder ydmygt for de fattige, de syge og de undertrykte i alle nationer. Vi beder, at Herren vil give dem venner og trøst, og vi beder ligeledes, at alle mænd, kvinder og børn, særlig i den kristne verden, enten de er rige eller fattige, stolte eller ydmyge, ufri eller fri, må have det i deres hjerter at tilbyde vor Herre Jesus Kristus, ved denne højtid, hvor vi mindes hans fødsel, og som et tegn på en ydmyg erkendelse af hans uforlignelige indflydelse på vort liv, den største og mest antagelige hyldest vi kan yde ham — et godt kristent liv.

»Vor Fader, du som er i himlen. Helliget vorde dit navn. Komme dit rige. Ske din vilje, som i himlen, således også på jorden«. Det beder vi i Jesu Kristi navn. Amen.

Det Første Præsidentskab:

David O. McKay. *Stephen L. Richards.* *J. Reuben Clark, jr.*

Vigtig meddelelse angående vielser

Jesu Kristi Kirke er den eneste kirke i verden, som har myndighed til at udføre tempelvielser, hvor ægteparret bliver beseglet til hinanden, ikke alene for dette liv, men også for al evighed.

Kirken anerkender også borgerlige vielser, som bliver udført af en af Kirkens ældster eller af de borgerlige myndigheder (i Danmark har ældsterne endnu ikke lov til at udføre vielsesceremonien), men de er dog kun gyldige, så længe begge ægtefæller lever.

Det har været skik her i landet, at brudeparret, efter at være blevet borgerlig viet, er kommet til Kirken og er blevet velsignet i kirkesalen.

Ifølge vore lederes råd skal dette *ikke* foretages i fremtiden.

Vi har fået følgende svar på et spørgsmål om dette emne:

»Det er ikke Kirkens skik at gentage en bryllups-ceremoni eller at give brudeparret en velsignelse, efter at de er blevet viet af de lovlige myndigheder.

Den eneste undtagelse fra dette er tempel-vielse«.

Derimod kan en bryllupsfest eller reception naturligvis afholdes i vore fornøjelses- eller rekreationssale.

Holger P. Petersen, Missionspræsident.

Ophøjelse GENNEM LYDIGHED

Tale af *Eldred G. Smith*, Kirkens patriark, ved Generalkonferencen 7. april 1956.

Jeg påskonner de bonner, der er blevet opsendt for dem, der skal tage del i denne konference, og jeg beder, at jeg må modtage min del af de velsignelser, som der er blevet bedt om.

Det var en stor glæde for mig at have det privilegium at overvære indvielsen af Los Angeles Templet sammen med Kirkens andre General-autoriteter, og jeg vil også gerne udtrykke min tak, fordi De har opretholdt mig i denne forsamling i dag, for jeg føler, at det er en meget personlig hjælp og støtte for mig i mit arbejde. Jeg vil også gerne sammen med Dem opretholde General-autoriteterne og andre, som vi har opretholdt under denne konference, særlig Præsident McKay som Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, han som holder evangeliets nogler på dette tidspunkt, de nogler, gennem hvilke vi kan modtage Herrens velsignelser i form af frelse og evigt liv, som det er lovet gennem evangeliet.

Ved den minderige lejlighed i Mormons Bog, 3. Nephi, da Kristus talte fra himmelen, så alle kunne høre det, sagde han:

»Ja, sandelig siger jeg jer, hvis I vil komme til mig, skal I have evigt liv. Se, min barmhjertigheds arm er udrakt imod jer, og hver den, der vil komme, ham vil jeg modtage; og velsignet er de, der kommer til mig.«

Og han fortsætter:

»...... Og dem, der kommer til mig med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, vil jeg døbe med ild og den Helligånd......« (3. Nephi 9:14,20).

Alle indbydes til at komme til ham, så de kan få evigt liv. Guds herlighed er »... at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket«. (Moses 1:39). Herren ønsker kun at bringe os tilbage til Guds nærværelse. Til dette formål har han oprettet præstedømmet på jorden. Han har oprettet sit rige med retfærdige love og ordinancer, så vi gennem lydighed mod disse kan opnå evigt liv i vor himmelske Faders nærværelse.

Alt hvad Gud beder os om, er at vi holder hans befalinger, at vi adlyder evangeliets love og ordinancer. Disse love er ikke uretfærdige, således som nogle af de love, korrupte herskere udsteder. Det er enkle love, som ikke bringer andet end lykke til dem, der overholder dem.

Profeten Joseph Smith opstiller følgende sammenligning:

»En konge kunne udstrække sit herredømme over den beboelige del af jorden og udstede love, der var de mest fuldkomne i deres art, og befale, at alle undersåtter skulle adlyde dem. Som belønning derfor ville han ordne det således, at de lydige på et bestemt tidspunkt

ville blive indbudt til kongesønnens bryllup, han, som til sin tid ville arve riget, og de skulle gøres lige med ham deri. Til straf for de ulydige ville han bestemme, at enhver skyldig ville blive udelukket fra bryllupsfesten og ikke få del i hans regering. Hvilket fornuftigt menneske kunne et eneste øjeblik anklage kongen for uretfærdighed ved straftildelingen af sådanne genstridige undersåtter? For det første var hans love retfærdige, lette at efterleve og fuldkomne. Intet af tyrannisk natur blev afkrævet dem, thi lovene var opbygget på lighed og skønhed, og deres efterlevelse ville for de lydige hidføre den lykkeligst tænkelige tilstand, foruden den sidste store velsignelse, at sidde med en kongelig højtidsdragt i kongens nærværelse ved den store, herlige bryllupsfest for sønnen og blive gjort lige med ham i alle rigets forhold.« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 58).

Så har Herren sagt: »Se, min barmhjertigheds arm er udrakt til jer.« (Se Jakob 6:5). Dette betyder til alle jordens indbyggere, ikke blot til de få, som den gang hørte hans røst, men til alle Guds børn, til jordens ender, til folk i alle nationer, uanset tid og sted for deres liv på jorden. Ja, hans indbydelse rækker til dem, som levede før hans gerning på jorden, og som den gang eller endog endnu bor i åndeverdenen, og til dem, der endnu skal fødes på jorden. Men den vigtigste af alle disse indbydelser er til os, til alle i denne generation, til Dem og mig. Er De villige til at tage imod hans indbydelse, kan De tilbyde et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, er De villige til at søge ham? Han har sagt:

»...... søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer...« (Luk. 11:9), »Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.« (Matt. 6:33).

Profeten Joseph Smith sagde: »Gransk og udforsk skrifterne«; således som broder Kirkham har fortalt os nu til morgen.

»Gransk åbenbaringerne, som vi udgiver, og bed jeres himmelske Fader i hans Søns Jesu Kristi navn at tilkendegive sandheden for jer, og dersom I gør det alene med øjet henvendt på hans ære og uden at tvivle, vil han svare jer ved sin hellige Ånds kraft. I vil da vide det for jer selv og ikke for nogen anden. I vil da ikke være afhængige af mennesker for kundskaben om Gud.« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 12).

Herren gør det stadig lettere at finde ham. Han har oprettet sin Kirke med den guddommelige myndighed til at lære om og administrere dens ordinancer. Han har oprettet missionærsystemet til at undervise og udsøge dem, som ønsker at modtage hans indbydelse til evigt liv.

Det var et strålende privilegium at lytte til vidnesbyrdene fra de missionspræsidenter, der er samlet her til denne konference. De er i sandhed Guds mænd, og de vil også kunne bevidne, at medens de arbejder, modtager de stadig mere for deres anstrengelser. Jeg bevidner for Dem, at vore missionærer er i gode hænder.

De, som modtager hans indbydelse, er i sandhed velsignede. Det er vidunderligt at se den glæde, som de, der er blevet døbt, viser; mange fortæller under glædestårer, hvor vidunderligt det er, at de har fået det privilegium at modtage evangeliet. Nogle fortæller om den glæde, de modtog ved at gå i dåbens vande, den glæde vokser atter til et højdepunkt, når de får det privilegium at komme til templet og nyde velsignelsen ved beseglingsordinancerne.

Herren har fornylig skaffet flere templer for at gøre det lettere for menneskene at modtage hans indbydelse, herunder også det nye Los Angeles Tempel. Ikke alene gor det det lettere for os, men det betyder også, at flere af jordens befolkning nu ingen undskyldning har. Og ve ham, som har lært om evangeliet, og har fået alle disse lejligheder og så ikke benytter sig af Herrens velsignelser. Dette kan også være en advarsel til dem, der har lejlighed til at gå ud og undervise om evangeliet, og ikke benytter sig af denne lejlighed. De vil i sandhed også gå glip af store velsignelser.

Fremmede missionærer er ikke de eneste, som har det privilegium at undervise i evangeliet, for det er vort privilegium at undervise i evangeliet i vort eget liv, lige så vel som de, der er kaldet som lokalmissionærer. Jeg har hørt om en mand, som boede i det samme hus i Salt Lake City i sytten år, før han sluttede sig til Kirken. Da han blev spurgt, hvorfor han ikke tidligere havde sluttet sig til den, svarede han: »Ingen spurgte mig.«

Jeg talte med en mand i Ogden, som havde boet det samme sted i næsten 55 år og fornylig havde modtaget Herrens indbydelse. Han sagde også til mig, at ingen havde spurgt ham før.

Indbydelsen til at modtage evigt liv kræver mere end blot at modtage dåben. Når vi modtager den Helligånd, som åbenbarer sandheden til os, er det vor pligt at udstrække indbydelsen til andre. Dette er et af de tilfælde, hvor jo mere man giver til andre, desto mere vil man selv modtage. Giv derfor ædelmodigt, når De lærer andre om evangeliet. Tag imod hans indbydelse til at modtage ham, så De og Deres familie og venner kan vende tilbage til vor himmelske Fader, ophøjet i hans rige.

Må Herrens velsignelser være med Dem, thi jeg bærer vidnesbyrd til Dem, at dette er Jesu Kristi evangelium, gennem hvilket vi kan modtage evigt liv og blive ophøjet i vor himmelske Faders rige. Må disse velsignelser være over os, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Eldred G. Smith.

Ædel gerning er bedre end ædel byrd. *Æschylos.*

Ved at lære at adlyde kan man lære, hvorledes man skal herske. *Solon.*

Dydens vej er stejl, men den forer til skonne steder. *Camoens.*

Den HØJRE *hånd*

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for De Tolv Apostles Råd.

Spørgsmål: »Det er lært os i Kirken, at vi bør tage nadveren med den højre hånd. Hvorfor er dette nødvendigt? I vore diskussioner ser det ikke ud til, at vi har kunnet finde noget, der siger os, hvorfor det er sådan. Hvorfor er det forkert at tage nadveren med den venstre hånd?«

Svar: Vi modtager jævnlig spørgsmål af denne art. I eet tilfælde fik vi at vide, at nogle brødre gik ind for, at man kunne tage nadveren med hvilken som helst hånd. Og i een stav var det sædvane at bekræfte og ordinere personer med ældsterne stående i en kreds med opløftet højre hånd, medens de anbragte deres venstre hånd på hovedet af den person, der skulle velsignes eller ordineres. Derfor er det hensigtsmæssigt, at der siges noget om brugen af højre hånd, når der skal udføres ordinationer, og når man skal nyde nadveren.

Udførelsen af ordinancer med højre hånd fremfor med venstre er en stadfæstet skik, der er almengyldig og ikke er begrænset til Kirken. I adskillige regeringer, hvor der aflægges ed, anmodes den pågældende om at løfte sin højre hånd. Der er også tilfælde, hvor man sværger, at man vil sige sandheden, ved at anbringe sin højre hånd på Bibelen. Denne skik går helt tilbage til begyndelsen, og af mange skriftsteder kan vi slutte, at den altid har fået guddommelig anerkendelse. Da Abraham sendte sin træl til sine slægtninge for at finde en hustru til Isak, lod han trællen lægge sin højre hånd under Abrahams lænd og sværge, at han ville udføre sin mission. (1. Mos. 24:2). Der er andre tilfælde af lignende vigtighed. Et af de første tilfælde, der er gengivet, er den velsignelse, som Jakob gav sine sønnesønner Manasse og Efraim. Manasse var den ældste, og da Josef førte sine sønner hen til deres bedstefader, stillede han Manasse ved Jakobs højre hånd og Efraim ved hans venstre. Beretningen fortæller, at Jakob ved at lægge hænderne over kors anbragte sin højre hånd på Efraims hoved og sin venstre hånd på Manasses hoved. Josef protesterede, idet han sagde. »Nej, ikke således, fader, thi denne er den førstefødte; læg din højre hånd på hans hoved!« »Jeg ved det, min søn, jeg ved det,« sagde Jakob, »også han skal blive til et folk, også han skal blive stor; men hans yngre broder skal blive større end han, og hans afkom skal blive en mangfoldighed af folkeslag!« (1. Mos. 48: 13—19).

Da ægypterne blev ødelagt i Det Røde Hav, sang Israel: »Din højre, Herre, er herlig i kraft, din højre, Herre, knuser fjenden.« (2. Mos. 15:6); og da Israel gik ind i deres arveland, instruerede Herren Moses i ofring ved at tage væderens blod »og stryge det på Arons og hans sønners højre oreflip og på deres hojre tommelfinger og højre

tommeltå og spræng resten af blodet rundt om på alteret.« Med denne ordinance og ved at stænke blodet og salveolien, blev Aron og hans sønner hellige. (2. Mos. 29:20—21).

Begunstigelsen af den hojre hånd eller side er ikke noget, der er opfundet af mennesket, men blev åbenbaret fra himmelen fra begyndelsen. Til Esajas sagde Herren: »Frygt ikke; thi jeg er med dig, vær ej rådvild, thi jeg er din Gud! Med min retfærds hojre styrker, ja hjælper, ja stotter jeg dig......« (Es. 41:10).

»Hor mig dog nu, o Jakob, Israel, du, som jeg kaldte: Mig er det, jeg er den første, også jeg er den sidste. Min hånd har grundlagt jorden, min hojre udspændt himlen, så såre jeg kalder på dem, møder de alle frem.« (Es. 48:12—13). I Salmerne læser vi: »Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min hojre hånd, til jeg lægger mine fjender som skammel for dine fodder.« (Salm. 110:1; Matt. 22:44). Da Herren kort for sin dod talte til sine disciple, sagde han til dem:

»Men når Menneskesonnen kommer i sin herlighed, og alle englene med ham, da skal han sætte sig på sin herligheds trone. Og alle folkeslag skal samles foran ham, og han skal skille dem fra hverandre, ligesom hyrden skiller fårene fra bukkene. Og han stiller fårene ved sin hojre side og bukkene ved den venstre. Da skal Kongen sige til dem ved sin hojre side: Kom hid, min Faders velsignede! Arv det rige, som har været jer beredt fra verdens grundvold blev lagt. Thi jeg var sulten, og I gav mig at spise; jeg var tørstig, og I gav mig at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer af mig; jeg var nøgen, og I gav mig klæder; jeg var syg, og I så til mig; jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige svare ham og sige: Herre! når så vi dig sulten og gav dig mad, eller torstig og gav dig at drikke? Når så vi dig fremmed og tog os af dig, eller nogen og gav dig klæder? Når så vi dig syg og i fængsel og besogte dig? Og Kongen skal svare og sige til dem: Sandelig siger jeg eder, hvad I har gjort mod en af mine mindste brodre dér, har I gjort mod mig. Da skal han sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede! til den evige ild, som er beredt djævelen og hans engle. Thi jeg var sulten, og I gav mig ikke at spise; jeg var torstig, og I gav mig ikke at drikke; jeg var fremmed, og I tog jer ikke af mig; jeg var nøgen, og I gav mig ingen klæder; jeg var syg og i fængsel,og I så ikke til mig. Da skal også de svare og sige: Herre, når så vi dig sulten og torstig og fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel uden at tjene dig? Da skal han svare dem og sige: Sandelig siger jeg eder, hvad I ikke har gjort imod en af de mindste dér, har I heller ikke gjort mod mig. Og disse skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til et evigt liv.« (Matt. 25:31—46).

Der er utallige steder i Skriften, hvor der hentydes til den højre hånd, der viser, at den er et symbol på retfærdighed og blev brugt ved udforelse af pagter. Da Frelseren blev ført for ypperstepræsten, de skriftkloge og ældsterne, sagde ypperstepræsten til ham: »Jeg tager dig i ed ved den levende Gud: Sig os, om du er Kristus, Guds

Søn?« Som svar på dette sagde Jesus til ham: »Du har selv sagt det. Men jeg siger jer: Herefter skal I se Menneskesønnen sidde ved kraftens højre hånd og komme på himmelens skyer.« (Matt. 26:63—64). Før Stefanus blev slået ihjel, stirrede han op imod himmelen og så Guds herlighed og Jesus stående ved Guds højre hånd. (Ap. Gern. 7:55).

Den højre hånd eller side hedder på latin *dexter* og den venstre *sinister*. Dexter betyder derudover noget heldigt, gunstigt, medens sinister betyder noget uheldssvangert, uheldigt. Det er en stadfæstet skik i Kirken at tage nadveren med den højre hånd og også salve med den højre hånd, overensstemmende med den sædvane, der, som skriften antyder, er, og altid var, godkendt ved guddommeligt påbud.

Joseph Fielding Smith.

PRAKTISK SKANDINAVISME

– i Salt Lake City

I skolen lærte vi, at skandinavisme er tanken om og arbejdet for et nærmere forhold mellem de skandinaviske lande, Danmark, Norge og Sverige. En form for skandinavisme så dagens lys i Salt Lake City den 24. november 1956, da det kendte og udmærkede skandinaviske kor afholdt en koncert i Assembly Hall til fordel for tempelfonden i de nordiske lande. Selve tanken om at yde hjælp til søskende, der har svært ved at bestride udgifterne til rejsen til Schweiz, er så smuk, at den ikke behøver nærmere omtale.

Koret og dets ledelse havde gjort et stort og påskønnelsesværdigt forarbejde for at samle en så stor tilhørerskare som muligt, og da tiden for koncertens påbegyndelse nærmede sig, var der da også samlet omkring 1000 mennesker, et lydhørt publikum, der gang på gang blev revet med af de smukke præstationer af både kor og solister.

Programmet var righoldigt og afvekslende; de tre solister, Hildur Johansen, Roy Samuelsen og Phillip Gregersen, ydede præstationer langt ud over det almindelige. Da Roy Samuelsen efter sine numre måtte give et ekstranummer, kunne han ikke have valgt et bedre og smukkere end »Når fjordene blåner«, som han sang med den skønneste indlevelsesevne og en kærlighed til Norge, som greb alle.

Korets dirigent, ældste R. Hulbert Keddington, og akkompagnatricen, søster Solveig Steen, var fremragende. Broder Keddington har en vis evne til at få korets medlemmer til at yde deres allerbedste og netop derigennem fange publikums interesse. Da den ene solist var indisponeret, sang dirigenten to solonumre med sin smukke og skolede stemme.

I aftenens løb holdt ældste Richard L. Evans, en af Kirkens apostle, en taksigelsestale i anledning af Taksigelsesdagen, der fejredes to dage i forvejen. Broder Evans kom i sin tale ind på minder fra rejser i

Skandinavien og tegnede bl. a. et meget smukt billede af afdøde præsident John A. Widtsoe, der var præsident for Den europæiske Mission i årene 1927—1933. Som »Stjernen«s læsere ved blev præsident Widtsoe født i Norge den 31. januar 1872 og kom som dreng til Amerika sammen med sin moder og yngre broder. Her blev han bannerbærer for skandinaverne på grund af sin retlinethed og sit smukke og lyse syn på livet og tilværelsen. Som rektor for Utahs universitet og senere som medlem af De Tolv Apostles Råd øvede han stærk indflydelse overalt i Kirken.

Alt i alt blev koncerten en storslået sukces, og gennem disse linjer vil vi gerne sige tak til arrangørerne for denne smukke og indholdsrige aften.

Når disse linjer læses i vor kære »Stjerne«, vil det nye år være en kendsgerning, og søster West og jeg vil derfor benytte lejligheden til at sende de bedste ønsker om et velsignet og lykkeligt nytår for alle søskende i Den danske Mission. Mange af dem, vi kendte, er ikke mere i Danmark, andre er ikke mere på denne jord, men de har alle bidraget til Missionens vækst og fremgang. Vi tænker med de ømmeste følelser på de gamle, hæderkronede søskende, som er gået bort. Vi ser dem for os i deres trofasthed mod Kirken, vi ser deres smil og deres iver efter at tjene Herren og gøre godt mod alle. Gud velsigne deres minde!

Efter at vi forlod Danmark, er mange nye søskende kommet ind i Kirken; vi kender dem ikke, og dog følger vi med i »Stjernen« og synes på den måde at kende disse gode mennesker, der har været villige til at antage evangeliet og tilslutte sig Kirken. Må vi i al ydmyghed og oprigtighed bære vort vidnesbyrd for Dem: Vi ved, at Gud lever, og at Jesus Kristus er hans Søn og verdens Frelser og Forløser. Vi ved endvidere, at Joseph Smith var og er tidernes fyldes store profet, som oprettede Guds Kirke for sidste gang og beseglede sit vidnesbyrd med sit blod. Lad os være trofaste, kære søskende, holde ud indtil enden. Må Herren velsigne og bevare os alle er vort oprigtige ønske og inderlige bøn.

Endnu engang ønsker vi alle et godt og lykkeligt nytår.

Deres hengivne *Krista og Orson B. West,* Salt Lake City.

I tilslutning til ovenstående kan vi oplyse, at den danske mission i et brev af 5. december 1956 fra det forenede skandinaviske kor i Salt Lake City, ved broder William Ørum Pedersen og broder Victor C. L. Johansen, fik meddelelse om, at koret gennem Kirkens hovedkontor har sendt en trediedel af overskudet fra koncerten til den danske missions tempelfond. Et lignende beløb er sendt til den norske og den svenske mission.

Gennem Stjernen vil vi gerne rette en inderlig tak til medlemmerne af det forenede skandinaviske kor og til de tilstedeværende ved koncerten, som ved deres bidrag ydede en hjælp til de danske søskende, som ikke selv kan bestride en rejse til templet. *Red.*

STOR *begivenhed* I DEN DANSKE MISSION

Indvielse af kirkebygninger fire søndage i løbet af fem uger!

November og december 1956 har i sandhed stået i indvielsernes tegn. Ikke mindre end fire kirkebygninger er i løbet af fem uger blevet indviet: 11. november i Kolding, 18. november i Aabenraa, 25. november i Frederikshavn og 8. december i Skive.

Vi bringer hermed referaterne af indvielserne i *Kolding, Aabenraa* og *Frederikshavn.*

Referatet fra *Skive* følger i næste nummer.

Kolding

Søndag den 11. november 1956 vil altid stå for Kolding gren som en vidunderlig dag, for på denne dato blev en dejlig kirkebygning, beliggende Østerbrogade 32, indviet her. I lange tider har medlemmerne i Kolding set frem til denne højtidelighed, hvor bygningen, som er blevet købt af Kirken, kunne blive indviet og blive et rigtigt »Guds hus«.

Indvielsesgudstjenesten begyndte kl. 19,30, og bygningen var ved at sprænges, da ca. 120 søskende og venner var mødt op, både fra

Fra indvielsen af Kolding grens mødehus.

Fredericia, Esbjerg, Odense, København og her fra byen, ja, så mange var der, at selv trappen måtte benyttes som siddeplads.

Gennem hele aftenen medvirkede Odense grens sangkor, som jo ikke i medlemstal kan måle sig med Tabernakelkoret, men hvad kvalitet angår, er det fuldkommen på højde med det, og vi vil gerne takke Odense kor mange, mange gange for deres smukke sang.

Efter at der var blevet åbnet med sang og bøn, hørte vi et par ord fra søster Ruth Petersen, som repræsenterede Kvindelig Hjælpeforening, og fra søster Grethe Henriksen for G.U.F. her i grenen. Så sang koret »Mens nattens morke svandt«, og der blev sagt et par ord af søster Jonna Jensen som repræsentant for søndagsskolen. Derefter talte grensforstander Johs. Liljengren om de første missionærer, som kom til byen lige efter den anden verdenskrig, og hvordan de var begyndt på arbejdet med at udsprede evangeliet her; derpå sang koret »Himmelske Fader, nådens Gud«, og der blev kaldt på missionærerne, ældste Charles Broberg og ældste Frank C. Johnson, der begge var med til at kobe denne kirkebygning, idet de var her som missionærer i foråret, da købet af huset blev foretaget.

Så blev tiden overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, der gav forskellige oplysninger om Kirkens vækst og forhold, både her i Danmark og i det hele taget, og så kom aftenens højdepunkt, da missionspræsidenten opsendte indvielsesbonnen.

Præsident Petersen indviede grundvolden, væggene, taget og alt, hvad der hører til bygningen, til Guds ære og til hans tjeneste, og bad Herren modtage vor inderlige tak for dette mødehus.

Derefter blev der sluttet med bøn og to sange af koret, »Guds Ånd som en ild« og »O, Gud, din hånd«.

Fra indvielsen af Kolding grens modehus.

Kolding gren er meget taknemmelig for den nye kirkebygning, og vi håber, at den vil være med til at fremme Herrens arbejde her, og at Guds Ånd altid må findes der. Samtidig vil vi gerne takke alle, der var med til at gøre denne aften så festlig og vellykket, både med deres sang, deres tilstedeværelse, de mange skønne blomster og med hjælp på alle måder.

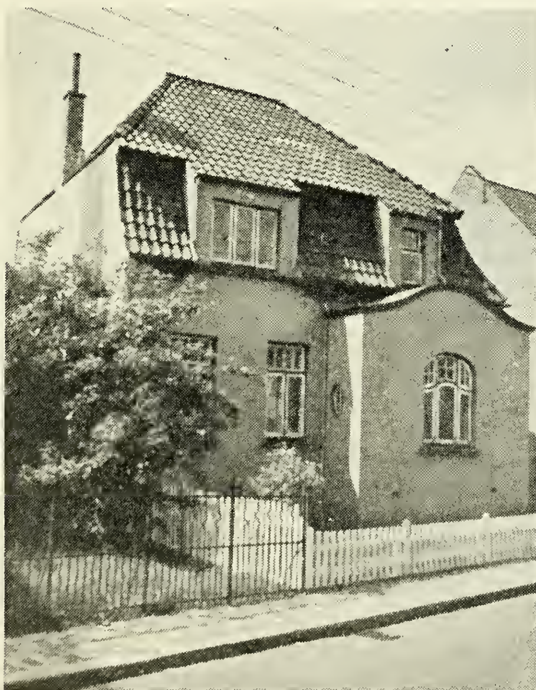
Jonna Jensen.

Aabenraa

Den 18. november 1956 holdt missionspræsident Holger P. Petersen den bøn, der indviede Aabenraa kirkebygning til at blive brugt som et Herrens hus.

Bygningen har i nogen tid været benyttet som mødehus, men den dag blev den indviet som en kirke til brug for medlemmerne i Sønderjylland.

Indvielseshøjtidelighederne begyndte med en koncert den 18. november kl. 14,30 ved Esbjerg grens sangkor, som var kommet fra Esbjerg for at hjælpe med ved indvielsen af kirkebygningen. Den lille kirkesal, der består af to lokaler, var fyldt med 69 tilhørere, som ivrigt lyttede til de smukke strofer, der lød fra det blandede kor fra

Aabenraa kirkebygning.

Esbjerg. Det var en meget fin koncert, og tilhørerne kom i en passende åndelig stemning til aftenmødet, som fandt sted kl. 18,30.

De to små lokaler var overfyldt, da mødet begyndte. Ialt var der 77 tilstede ved dette møde. Medlemmer fra Aabenraa og Klovtoft lyttede i forening med medlemmerne fra Esbjerg til vidnesbyrdene fra overhovederne for organisationerne og til gode råd fra de lokale brødre. Talerne vekslede med sang, både solo- og kornumre, hvad der altsammen bidrog til den gode ånd, der herskede under hele mødet. En kort tale blev givet af ældste Howard Johnson, og 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, bar sit vidnesbyrd. Derefter hørte vi en inspirerende tale af missionspræsident Holger P. Petersen, som indtrængende opfordrede medlemmerne i Sønderjylland til at vise trofasthed, og rådede de undersøgere, der var tilstede, til at fortsætte deres studium af evangeliet og dets principper.

Så holdt præsident Petersen indvielsesbønnen, en bøn, som fik alle og enhver til at tænke på det ansvar, som de nu har fået: at prise og ære deres kald, lige meget hvilket kald det er, og at opbygge Kirken her i Sønderjylland.

Taknemmelighedens ånd prægede alle, da de langsomt gik hjemad efter indvielsen og stadig tænkte på den gode ånd, der havde været tilstede ved begge dagens møder. *H. R. J.*

Frederikshavn

Det var en stor dag for Frederikshavn grens medlemmer, da de kunne indvie deres nye kirkebygning søndag den 25. november 1956.

Frederikshavn gren har indtil i sommer holdt sine møder i N.I.O.G.T.-logens lokale i Asylgade; dér var ikke særlig rart, og når vi skulle gå til klasserne, skulle vi være i hver sit hjørne i salen, og en klasse var i køkkenet.

Derfor er det også en stor glæde for os, at vi nu har vor egen kirkebygning med en dejlig, lys sal, pæne klasseværelser, fint køkken og centralvarme, og vi er meget taknemmelige over, at missionspræsident Holger P. Petersen tog initiativet til, at vi fik dette dejlige hus; det er en næsten ny villa; der er ikke forandret noget ved den, kun er der malet overalt og pyntet op med nye gardiner, lamper og møbler, og medlemmerne har hjulpet hinanden med arbejdet.

Indvielsen var en stor højtidelighed under præsidium af missionspræsident Holger Petersen, ledet af grensforstander Jens M. Christensen og under medvirkning af Aalborg grens sangkor.

Der indledtes med »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved ældste Ralph Nielsen, hvorefter repræsentanter for organisationerne fik lejlighed til at sige nogle ord. Fru Magda Christensen talte om Primary og den tid, vi bruger i Kirken; vi synes tit, at vi har meget

Frederikshavn kirkebygning.

at gøre, men når vi tæller timerne, er det ikke for meget alligevel. Så talte søster Alva Kristensen for Kvindelig hjælpeforening og udtrykte sin tak og glæde over vor nye kirkebygning og pointerede, at det skyldtes tiendeloven, idet tiende går til at bygge templer og kirker og til Kirkens organisation. Ældste Harris Done talte for søndagsskolen om at have kærlighed; den største kærlighed tilhører vore børn, og det bedste er ikke for godt til dem, derfor må vi lære dem sandheden om Gud og hans veje.

Så talte grensforstander Jens M. Christensen, der fortalte udførligt om købet af kirken og istandsættelsen, og takkede medlemmerne for deres villighed til at hjælpe med ved alt det arbejde, der blev udført, inden bygningen var færdig til at tages i brug, og han formanede

medlemmerne til altid at være et eksempel for Kirken og sagde, at han var meget glad for den nye kirkebygning, men at vi også havde haft mange gode stunder i logesalen, hvor Guds Ånd også havde været tilstede.

Koret fra Aalborg sang derefter »Kom, hellige«, hvorefter distriktspræsidenten, ældste Boyd D. Friel, talte om vore templer og tempelægteskab og om at finde vor afdøde slægt.

Til sidst talte missionspræsident Petersen om vielse i templet og om vigtigheden af at få den udført her i livet, ellers kan vi ikke være sammen i det næste liv. Præstedømmet har myndighed, og hvad det binder og løser her på jorden, skal også være bundet og løst i himmelen. Vi tror på åbenbaring og læser i Johs. Åbenbaring: Jeg så en engel midt under himmelen med et evigt evangelium, og den, som udøver tro her i livet, skal have fred her og et evigt liv i det næste.

Missionspræsidenten indviede derefter kirkebygningen med følgende bøn: »Vor Fader i himlen, vi takker dig for anledningen til at mødes her til denne kirkeindvielse, vi takker dig for denne bygning, som indvies til din ære og pris, og vi beder dig velsigne den og alt, hvad der er deri. Vi indvier den til dit navn og din ære, vi indvier grundvolden, gulvet, murene, loftet, taget og værelserne, og vi beder dig bevare det, og må din Ånd altid dvæle i dette hus; vi beder for dem, der skal færdes i huset, at de må holde det i ære og vogte på, at alt foregår sømmeligt, velsign dem, der skal tale og virke her, og velsign dine tjenere, som går ud fra dette hus for at prædike dit evangelium. Vor Fader i himlen, vi indvier nu denne bygning med alt, hvad der hører den til og beder, at du vil tage imod den og anerkende den i himlen, og vi udfører denne handling med præstedømmets magt og myndighed og i Jesu Kristi navn. Amen.«

Koret sang »Guds Ånd som en ild«, og ældste Phillip Andersen sluttede med bøn. Tilstede 61. *E. C.*

GRENSKONFERENCERNE

i den danske mission afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt:	Frederikshavn	6. januar
	Skive	20. januar
	Aalborg	27. januar
	Hjørring	3. februar
Aarhus distrikt:	Horsens	8. december (er afholdt)
	Vejle	20. januar
	Silkeborg	10. februar
	Herning	24. februar
	Randers	10. marts
	Aarhus	24. marts
Esbjerg distrikt:	Kolding	13. januar
	Esbjerg	10. marts
Odense distrikt:	Fredericia	10. februar
	Odense	17. februar
København distrikt:	Amager	13. januar
	København	20. januar
	Slagelse	3. marts

Har De husket at forny Deres abonnement på Stjernen?

Prisen for et helt år er kr. 8,50 i Danmark, og $ 2.00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

REFERATER FRA DISTRIKTSKONFERENCERNE

København distrikt, 27. og 28. oktober 1956.

Konferencen i København begyndte lørdag aften kl. 19 med en koncert af et forenet kor fra København og Amager under ledelse af søster Lise Kaiser og med broder Niels Hendriksen som organist. Koncerten indledtes med »Se himlen forkynder« og bøn ved broder Francke Pedersen, Amager, hvorefter koret sang forskellige numre, afvekslende med sangsolo ved søster Karla Andersen, sangsolo ved ældste Richard Jensen, en damekvintet samt to numre af et missionærkor under ledelse af ældste Howard R. Johnson og med klaverledsagelse af søster Joyce Jensen. Jeg er sikker på, at vi alle kan sige, at det var en meget fin koncert, vi havde denne gang.

Efter koncerten gik vi alle ned i den lille sal, hvor Kvindelig hjælpeforening havde deres bazar med auktion og salg af håndarbejder og servering af forfriskninger. Tilstede ialt 243.

København distrikts sangkor.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes præstedømsmøde, der indledtes med »Hav tak for Profeten« og bøn ved broder Peter Rasmussen, Amager. Tiden blev derefter overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, der talte om Kirkens orden ved ordination til præstedømmet. Derefter blev præstedømmet delt i klasser, hvor der blev givet instruktioner. Tilstede 52.

Samtidig afholdtes Kvindelig hjælpeforenings møde under ledelse af søster Mary Kaiser. Efter den indledende sang og bøn hørte vi taler af fire søstre fra København og Amager gren over henholdsvis »Familiebøn«, »Respekt før hinanden og før andre«, »Undervise vore børn i evangeliet« og »Tempelægteskab«. Endvidere talte præsidentinden, søster Ora H. Petersen, og to repræsentanter før præstedømmet, ældsterne Charles S. Broberg og Juel D. Gregersen. Ind imellem sang Kvindelig hjælpeførenings kor under ledelse af søster Oda Nielsen. Tilstede 53.

Søndagsskolen begyndte kl. 10,30 under ledelse af distriktspræsidenten, broder Villy Sørensen. Efter sangen »Vær velkommen, søndag morgen« og bøn ved broder Gert Johansen, Amager, blev tiden overgivet til de forskellige grene, som havde nogle fine programmer, hvor børnene talte og sang før os. En særlig glæde var det, at København gren for første gang fik lejlighed til at høre fra den nye Primary, der er oprettet i Buddinge; der mødte 20—30 børn, hvoraf ingen tilhører Kirken. Til slut talte missionspræsident Holger P. Petersen, og

Missionærkoret i København distrikt.

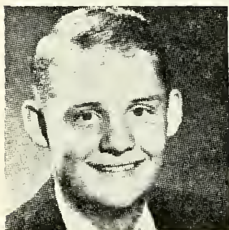
vi sluttede med »Kom, hellige« og bøn ved broder Harry Hvistendahl, København. Tilstede 237.

Kl. 17 afholdtes funktionærmøde under ledelse af ældsterne Charles S. Broberg og Howard R. Johnson, der demonstrerede brugen af flonelstavlen, og desuden lærte vi at slå takt til forskellige sange. Til slut deltes vi i klasser, hvor vi fik yderligere instruktioner. Tilstede 96.

Konferencens hovedmøde begyndte kl. 19 med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved grensforstanderen i København, broder Gustav Olsen. Kirkens autoriteter blev opretholdt af 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, som også var første taler og talte om det største bud i loven, kærligheden, og ønskede, at vi alle vil gøre vort bedste for at leve nær Herren. Derefter hørte vi en duet, »Lær mig at bede«, hvorefter 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence G. Jensen, talte om dåbens betydning. Efter en sang af koret talte til slut missionspræsident Holger P. Petersen om de love, som menneskene ikke forstod, men som videnskaben i dag har bekræftet. Vi fik en god forståelse af mange ting, og jeg tror, vi alle kan sige, vi havde en god konference, som vi alle fik udbytte af. Mødet sluttede med »Om af trængsel du må prøves« og bøn ved grensforstanderen i Amager gren, broder Harry Petersen. Tilstede ialt 210.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Villy Sørensen. *V. S.*

INDSAT

Den 1. november 1956 er ældste Charles S. Broberg blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Broberg er født den 20. april 1935 i Phoenix, Arizona, som søn af Charles W. Broberg og Lucy Owens Broberg, og har gået i skole i Phoenix og derefter på University of Southern California i Glendale, og det er hans mål at blive tandlæge. Ældste Broberg har været lærer i præstedømmets lærerkvorum i Glendale West Ward, California, og har desuden deltaget i forskellige andre af Kirkens aktiviteter, særlig i sangkor, spejderarbejde og idræt. For at tjene til sit studieophold på universitetet har han arbejdet bl. a. som avisdreng, har solgt sko og har haft rengøringsarbejde hos en læge.

Den 18. juli 1955 kom ældste Broberg til Danmark som missionær fra Glendale West Ward og har arbejdet i Esbjerg, Kolding og København, sidst som præsident for søndagsskolens og Primarys hovedbestyrelser.

Vi beder Gud velsigne ældste Broberg i det høje kald, der er pålagt ham.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Begyndelsen af et nyt år er den tid, hvor vi ser mod fremtiden med nyt håb og ny tillid til, at vor himmelske Fader vil tage vare på os og lede os mod en bedre fremtid for os selv og dem, vi færdes iblandt.

Med så meget kaos og forvirring i verden i dag, med krige og rygter om krige som en trusel over os og med så megen uro som det fremherskende, må vi leve således, at vi er berettigede til vor himmelske Faders velsignelser, og derefter gå ned på vore knæ og bede om, at hans velsignelser vil være med os og bede ham lede os gennem bekymringer og stridigheder, og derefter må vi se mod fremtiden med nyt håb.

Ligegyldigt hvilke besværligheder, der kommer til os — hvis vi efterlever evangeliet, vil vi bedre være i stand til at imødegå dem, thi vi ved, at vi kom her til jorden for at prøve os selv, om vi er værdige til at leve i Mesterens nærværelse.

Hver gang vi overvinder en hindring, hver gang vi møder et af livets problemer og lærer, hvorledes vi skal klare det, er vi kommet så meget nærmere til hans Rige. Herren sagde, at han ville anbringe mennesket i haven og prøve dem, så de kan gøre alle de ting, som han vil befale dem.

Vor kundskab om, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi går hen, er en af de største velsignelser og giver os en forsikring om, at hvis vi gør vor del, vil Herren våge over os.

De bedste ønsker om et glædeligt nytår.

Deres hengivne søster *Ora H. Petersen,* præsidentinde.

GENEALOGISK FORENING

Begavelser.

Når man erindrer, at gengivelsen af Jesu Kristi Kirke i denne uddeling ikke blot gengiver frelsesplanen, men også magten til at handle i Guds navn her på jorden, kan man forstå, at enhver person, der har opfyldt evangeliets første principper og har bevist, at han er værdig til at være medlem af Kirken, og (dersom det er en mand) har modtaget præstedømmet, bør være berettiget til særlige begunstigelser. Selve den kendsgerning, at et menneske har sluttet sig til Kristi Kirke og stræber efter at holde Guds befalinger, sætter det i en særstilling og gør det berettiget til at modtage særlige velsignelser fra Herren. Disse velsignelser kaldes begavelser. De er specielle privilegier, efter himmelens orden, som kun udstrækkes til dem, der kan anses for værdige til at opnå celestial ophøjelse. Brigham Young forklarer dem på denne måde: »Din begavelse er at modtage alle ordinancer i Herrens hus, som er nødvendige for dig, for at du, efter at du har forladt dette liv, kan være i stand til at gå tilbage til Faderens nærværelse og passere de engle, der står som skildvagter, idet du er i stand til at give dem pasordene, de tegn, der henhører til det hellige præstedømme, og vinde din evige ophøjelse til trods for jord og helvede.« (Discourses of Brigham Young, side 416).

Disse begavelser gives i templet til dem, som fortjener dem. Det er høje og hellige ordinancer og bør sættes meget højt, thi de giver dem, som nyder den velsignelse at modtage dem, en sikkerhed og beskyttelse, som blot nydes af nogle få udvalgte. »Ja, tusinders og titusinders hjerter skal glæde sig meget over de velsignelser, som skal udgydes, og over den begavelse, hvormed mine tjenere er blevet udrustet i dette hus.« (Lære og Pagter 110:9).

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

G. U. F.

Hovedbestyrelsen har haft den glæde at modtage en beretning om bikubearbejdet i Hjørring, og da vi mener, at den kan virke som en opmuntring og stimulere andre unge til at arbejde mod de mål, de har sat sig, bringer vi beretningen i Stjernen i dens fulde ordlyd.

G.U.F.s Hovedbestyrelse.

Man kan vist godt sige, at det var med lidt bange anelser, G.U.F. i Hjørring for ca. et år siden oprettede sin bikubeklasse med 2 medlemmer.

Vi satte os straks det mål, at vi skulle være flere i bikubeklassen, vi var sikre på, at hvis vi ville gore et stykke arbejde og føle det store ansvar, som var overdraget os, ved i nogle få timer hver uge at lede disse pigers liv, så ville vi være i stand til at samle flere piger om Kirken og bikubearbejdet, som jo omfatter De Sidste Dages Helliges tænkemåde og levemåde foruden alle andre aktiviteter.

Alle mål kan vi med glæde sige, at vi har nået, idet vi har en dejlig bikubeklasse med ti meget aktive piger, som er meget interesserede i arbejdet og prøver på at få mest muligt ud af klassen.

Det er en virkelig fornojelse at arbejde med disse piger, man foler, at det lille frø, som man gennem bikubearbejdet sår i pigernes hjerter, virkelig slår dybe rødder og engang med tiden vil vokse op og blive til en stor og stærk plante, som har for dybe rodder til, at den mindste vind kan vælte den.

Hovedformålet med vort arbejde med disse piger er at forøge pigernes tro med hensyn til evangeliet og hjælpe dem til at udforme og opnå idealer, som er værdige for sidste dages hellige piger. Det er vort håb, at bikubeklassen i den kommende tid må få mange timer fulde af lykke og glæde, idet vi sammen tager del i aktiviteter, som vi alle synes om. *Doris Konnerup Kristensen.*

Lad os hore, hvad pigerne selv mener:

At komme til G.U.F. er noget af det bedste, jeg ved. Der er godhed og venlighed igennem hele modet, det er derfor jeg kommer til Hjørring gren, men det, jeg mest kommer der for, er for at lære noget. I Kirken lærer vi noget, der virkelig er til gavn for os. Hvis vi ikke lærte så meget, som vi gor, tror jeg ikke, der kom så mange, som vi er til moderne, og det tror jeg, at alle vil holde med mig i. Indenfor Bikubearbejdet lærer vi at være venlige, ærlige, hjælpsomme, uselviske, trofaste, lydige.

Gud har skabt os mennesker, fordi vi skal være hjælpsomme, hvor vi kan hjælpe, og er det ikke en god ting for os? Han har ikke skabt os, fordi vi skal være onde mod vore medmennesker. At bede til vor himmelske fader er en ting, vi altid skal huske. Jeg har altid glædet mig, hver gang jeg skulle til G.U.F., og mit højeste ønske er at blive medlem af denne Kirke. Der siges også, »Af alle skabte ting er det skonneste og mest hellige born«. *Sonja*, 13 år.

Jeg har meget at takke den kammerat for, som fik mig til at komme til G.U.F., så jeg kunne blive bikubepige. Jeg synes, at mit bikubearbejde er meget interessant. Inden for bikubeklassen lærer vi at være ærlige, venlige, kærlige og rene, ikke bare udvendigt, men også indvendigt, og vi lærer bl. a. også, hvordan vi skal opføre os, når vi er ude, og hvordan vi skal være, når vi kommer til Kirken, altid være hoflige overfor andre og vise et godt eksempel, i det hele taget sådan som en ordentlig pige bor opføre sig.

Vi har også vores bikubebånd, som vi skal arbejde på, for at få det fyldt med mærker. Det er mange gange, vi synes, det er svært at udføre de opgaver, som vi bliver sat til, men jeg ved, at der er mange andre, som har gjort de opgaver, som jeg synes er svære, så derfor tænker jeg bare, at når en anden har kunnet udføre dem, så kan jeg også, og når jeg så har gjort det, glæder jeg mig over, at jeg ikke gav op på halvvejen. Alt, hvad jeg har lært i bikubeklassen, er jeg meget taknemmelig for, at jeg har fået lov til at lære. *Åse*, 13 år.

Jeg kommer til bikubeklassen, fordi jeg bryder mig om det og synes, at det er morsomt at udfylde vore opgaver og derigennem lære en hel mængde.

Og hvad vi lærer er kort sagt — en forberedelse på vort liv som kvinde. Vi lærer at forstå pladsen i hjemmet, at hjælpe vores mor og soskende samt vise kærlighed overfor dem og vore andre medmennesker.

Dette er, hvorfor jeg kommer til Bikubeklassen, og hvad vi lærer der indenfor, fortalt i korte træk. *Erika*, 13 år.

Jeg går til bikubeklassen, fordi jeg vil høre det sande evangelium. Jeg vil gerne hore om bier, for bier er så pæne og flittige, og jeg er ved at prove på, om jeg kan blive ligesom bier, ligeså flittig som dem, og det er min bon, at allesammen vil være glade for bier.

Kirsten, 12 år.

Jeg kommer til bikubemøde, fordi jeg tror på det, vi lærer der, for at tjene mærker og at lære at være venlig og opføre sig ordentligt. Vi gør mange ting, som jeg interesserer mig for. *Lene*, 13 år.

Vi kalder os bikubepiger, fordi vi skal sammenligne os med bien. Bien er jo et meget flittigt insekt, og vi bikubepiger skulle jo også prove på at være rigtig flittige. Inde i bikuben er der en mængde 6-kantede celler, som bien fylder med honning, og ligesådan har vi forskellige opgaver, vi skal udføre, og når vi har udfort sådan en opgave, får vi en sekskantet celle. Jeg synes, vi lærer meget indenfor bikubeklassen, det er jo ikke bare noget, vi skal bruge nu, men i det daglige liv.

I bikubeklassen synes jeg også, vi lærer hinanden bedre at kende; vi arbejder jo sammen og taler om de forskellige ting og opgaver, og sommetider kommer vi også sammen og har det dejligt.

Kirsten.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDSELSDAGE:

RANDERS: Den 1. januar fylder søster Olga Louise Petersen 75 år. Hjertelig til lykke!

HJØRRING: Den 1. januar fylder søster Eline Marie Nielsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 29. januar fylder søster Sara Konnerup Kristensen 60 år. Hjertelig til lykke!

ODENSE: Den 2. januar fylder søster Karoline Schultz 75 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 14. januar fylder broder Otto Edvard Larsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. januar fylder broder Reginald Edward Giessing 70 år. Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 21. januar fylder søster Petra Olsen 65 år. Hjertelig til lykke!

AMAGER: Den 24. januar fylder søster Augusta Sørensen 65 år. Hjertelig til lykke!

AARHUS: Den 25. januar fylder søster Klara Hansine Ditlevsen Nielsen 60 år. Hjertelig til lykke!

Den 27. januar fylder broder Erik Hoffman Pedersen 60 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 29. januar fylder broder Jens Peter Nielsen, Koldbyvej 6, 80 år. Hjertelig til lykke!

Hilsener fra U.S.A.:

Tidligere missionærer i den danske mission, broder og søster T. A. Madsen, sender fra deres hjem i Provo, Utah, de bedste tanker og hilsener til alle søskende og venner i Danmark, særlig i Aalborg, med ønsket om et godt nytår.

Tidligere missionærer i den danske mission, broder og søster Arthur Bullock, sender fra deres hjem i Los Angeles, Californien, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark med ønsket om alt godt.

Familien Knud Rasmussen, tidligere Silkeborg, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de venligste hilsener til alle i missionen.

Broder og søster Thorvald Therkildsen, tidligere Aalborg, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de bedste nytårshilsener til alle deres danske venner.

DÅBSHANDLINGER

ODENSE:
26. oktober:

Karen Lykke Platz Jørgensen, døbt af ældste Arlo Jørgensen, håndspålæggelse af ældste Gerald Henrichsen.

Palle Jørgensen, døbt af ældste Gene Christiansen, håndspålæggelse af broder Terje Schiller.

Bjarne Jørgensen, døbt af ældste Gene Christiansen, håndspålæggelse af broder Harald Gjennerskov Jensen.

Edy Gurli Madsen, døbt af ældste Robert Nielson, håndspålæggelse af ældste Leon Henrichsen.

Inger Magdalene Christiansen, døbt af ældste Leon Henrichsen, håndspålæggelse af ældste Robert Nielson.

10. november:

Antina Vilhelmine Salomonsen Larsen, døbt af ældste Louis Madsen, håndspålæggelse af broder Erik Andersen.

Ilse Ingrid Nielsen, døbt af ældste Louis Madsen, håndspålæggelse af ældste Frank Johnson.

KØBENHAVN:
4. november:

Jens Kresten Kristoffersen, døbt af ældste Clarence Jensen, håndspålæggelse af ældste Erik Jensen.

9. november:

Richardt Reinholdt Christensen, døbt af ældste Kai Lykkegaard Nielsen, håndspålæggelse af samme.

AALBORG:
3. november:

Irma Munch Vigendorf, døbt af ældste Larry R. Stucki, håndspålæggelse af ældste Phillip Anderson.

Lili Munch Vigendorf, døbt af ældste Harris N. Done, håndspålæggelse af ældste Phillip Anderson.

SKIVE:
17. november:

Kirsten Sølbæk, døbt af ældste James W. Christiansen, håndspålæggelse af ældste Cal J. Andreasen.

Dorrit Sølbæk, døbt af ældste James W. Christiansen, håndspålæggelse af ældste Cal J. Andreasen.

AARHUS:
10. november:

Svend Aage Jørgensen, døbt af ældste Enoch Henriksen, håndspålæggelse af samme.

Laurits Aage Jørgensen, døbt af ældste Enoch Henriksen, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

VELSIGNELSER:

ODENSE: 14. oktober: Karl Emanuel Jørgensen og Erna Margrethe Jorgensens tre dotre, Edith Annette Jørgensen, Vibeke Irene Jørgensen og Manja Marianne Jorgensen, velsignet af henholdsvis broder Christian Klokker Hansen, broder Terje Schiller og broder Erik Andersen.

SKIVE: 17. november: Andreas Sølbæk og Gurli Rosenørn Nielsen Sølbæks søn, Poul Rosenørn Solbæk, velsignet af ældste Cal Juel Andreasen.

SILKEBORG: 4. november: Jens Moeslund Christensen og Lilly Brink Christensens datter, Jonna Moeslund Christensen, velsignet af ældste Glenn C. Baugh.

ORDINATIONER:

ODENSE: 14. oktober: Karl Emanuel Jorgensen ordineret til diakon af broder Terje Schiller.

Jens Viggo Larsen ordineret til diakon af broder Harald Gjennerskov Jensen.

6. november 1955: Edmund Nielsen ordineret til lærer af ældste Marlin Anderson.

FREDERICIA: 28. oktober: Erik Karl Rasmussen ordineret til lærer af ældste William Don McBride.

Palle Knud Blond ordineret til diakon af broder Johannes Liljengren.

SLAGELSE: 4. november: Ole Bent Pedersen ordineret til diakon af ældste Tagg B. Hundrup.

AALBORG: 28. oktober: Konrad Nielsen Sahl ordineret til diakon af ældste Phillip Anderson.

RANDERS: 21. oktober: Jens Peter Gunnar Andersen ordineret til lærer af missionspræsident Holger P. Petersen.

HORSENS: 18. november: Erik Osvald Jensen ordineret til diakon af ældste Valdemar Christensen.

EMIGRATIONER:

SLAGELSE: Den 21. november er Alfred Marinus Pedersen med hustru og tre børn emigreret til Salt Lake City, Utah.

KOLDING: Den 22. november er Jonna Kirsten Ferniss Jensen emigreret til Salt Lake City, Utah.

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

21. november: Robert Swenson fra Odense til Svendborg.
Tormod Andersen fra Amager til Svendborg.
Louis og Bernice Madsen fra Svendborg til Odense.
Even Madsen fra Herning til Eastern States Mission, U.S.A.

22. november: Joyce K. Jensen fra København til Aalborg.
Glenn C. Baugh fra Silkeborg til Aarhus.
Ronald F. Wilson fra Aabenraa til Silkeborg.
Enoch og Anna Henriksen fra Aarhus til Amager.
3. december: Helen Lamprecht fra Aarhus til Esbjerg.
Juel Gregersen fra København til Sønderborg.
Eldon V. Guymon fra København til Sønderborg.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Kungsholm« fra New York via Göteborg er følgende missionærer den 17. november 1956 ankommet til den danske mission:

Allen R. og Anne A. Mickelsen fra Draper, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Alice Loraine Allred fra Logan, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

Delbert Gail Larsen fra Rigby, Idaho, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Larry J. Miller fra Driggs, Idaho, beskikket til at arbejde i Amager gren.

Jay Roberts Thueson fra Twin Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

Byron A. Rasmussen fra Provo, Utah, beskikket til at arbejde i Aabenraa.

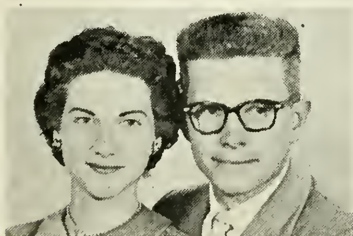
Ronald E. Anderson fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Herning.

Den 3. december 1956 er følgende søstre blevet kaldet som fuldtidsmissionærer i den danske mission:

Marie Konnerup Kristensen fra Hjørring, beskikket til at arbejde i Odense.

Tove Holden Jørgensen fra Silkeborg, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til arbejdet i den danske mission.

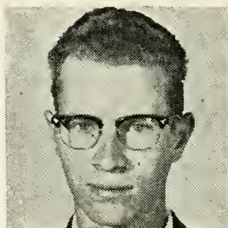

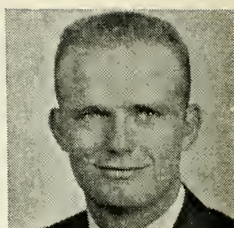
Allen og Anne Mickelsen.

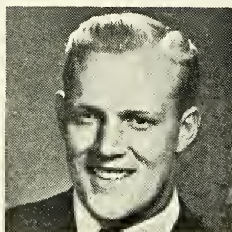

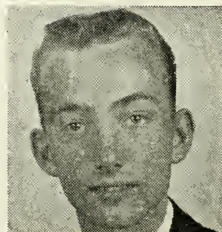
Alice L. Allred.

D. Gail Larsen.

Larry J. Miller.

Jay R. Thueson.

Byron A. Rasmussen.

Ronald E. Anderson.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

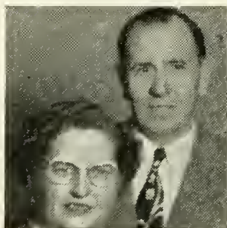
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

20. november 1956: Niels Henry Larsen og Agnes Marie Larsen fra Salt Lake City efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Den 3. december er følgende missionærer blevet hæderlig afløst fra deres mission:

Darlene J. Peterson fra North Hollywood, California, efter sidst at have arbejdet i Odense.

Ingrid E. Dam fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

Niels Henry og Agnes Marie Larsen.

Darlene J. Peterson.

Ingrid E. Dam.